

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València a Pedro Ruiz
Torres

Discurs del Sr. Rector Francisco Tomás Vert

València, 16 de desembre de 2003

ACTE DE LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA AL DR. PEDRO RUIZ TORRES

Excel·lentíssim senyor President del Consell Social de la Universitat de València
Excel·lentíssim senyor i benvolgut amic, Doctor Pedro Ruiz Torres
Excel·lentíssimes i il·lustríssimes autoritats,
Membres del Claustre de la Universitat de València,
Senyores i senyors,
Amigues i amics,

L'acte de lliurament de la medalla de la Universitat a qui ha estat el seu rector durant quasi vuit anys, el professor Pedro Ruiz Torres, va a concloure amb la meua intervenció. És una al·locució que, com no podria ser d'altra manera, faig en la meua condició d'actual rector, però de la qual no puc separar la meua experiència personal en la vida i en les tasques de govern de la Universitat de València, al costat de Pedro Ruiz, durant molts, molts, anys.

No pot ser doncs, el meu, un discurs protocol·lari, de reconeixement a la figura de qui ha representat a la nostra Universitat, sinó que, a més a més, és un discurs avalat per una vivència llargament compartida. Podria remuntar-me als anys anteriors al Claustre constituent, o a les primeres juntes de Govern, però em limitaré a recordar que ambdós vàrem ser vicerectors, formant part d'aquell jove equip que va aglutinar al seu voltant el rector Ramon Lapiedra. Tampoc puc deixar de recordar els anys del primer mandat de Pedro Ruiz com a rector, una etapa en la qual, per damunt de concurrències electorals, sempre considera i valora els suggeriments i les idees que li vaig transmetre i d'on em queda l'empremta de la seua capacitat de diàleg, d'integrar i de sumar sempre en benefici de la Universitat de València. I, com no, tinc molt presents els quatre anys en els quals com a vicerector d'Investigació vaig formar part del seu equip al llarg del seu segon mandat.

Permeteu-me, doncs, que per sobre de qualsevol altre argument apel·le a aquesta experiència compartida, per a dir-los que conec molt bé a Pedro Ruiz Torres i que, per tant, el que els vaig a dir sobre ell és fins cert punt, i valga l'expressió, una veritat que en la ment d'un científic com em considere, és fruit d'una experiència repetida, reiterada i contrastada.

Necessàriament he de fer meus els arguments que brillantment ha exposat el professor Sergio Sevilla en la laudatio que ha fet de la figura de Pedro Ruiz Torres i del que els seus vuit anys al capdavant del Rectorat han significat per a la nostra Universitat, i no els repetiré. Però sí vull recordar, tot i que siga molt resumidament, els destacats mèrits que li fan mereixedor d'aquesta medalla.

Hem lliurat al professor Pedro Ruiz Torres la Medalla de la Universitat de València per la seua ferma defensa de l'autonomia universitària. Sí. En efecte. I permeteu-me que insistisca en l'adjectiu, ferm. Perquè no d'altra manera podia haver-se Salvat l'autonomia universitària dels durs embats que va rebre del poder polític durant aquests difícils anys. No entenia com tants d'altres, la permanent desconfiança dels

responsables dels governs envers la Universitat. Considerava, i així ho expressava fins a la societat, que la llei que necessitava la universitat espanyola, no era de cap manera la LOU, i bé personalment o dins del treball actiu en la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles va demanar, o millor, exigir, que en el procés d'elaboració de la llei es tinguera en compte el parer i les experiències viscudes per les Universitats. L'autonomia universitària, reconeguda en el mateix text constitucional que ara compleix vint-i-cinc anys, fou sempre per a Pedro, un principi essencial i mai no va defugir de defensar-lo en molt diverses ocasions des del rectorat. Em referiré com exemple a la expressió de solidaritat amb la universitat d'Alacant arran de la assignació d'alguns dels seus centres a la nova Universitat Miguel Hernández.

Hem lliurat al professor Pedro Ruiz Torres la Medalla de la Universitat de València per haver aconseguit que la nostra Universitat continue sent un referent cívic i una institució capdavantera en la defensa de la cultura i la llengua dels valencians. Perquè Pedro Ruiz, continuant la tasca del rector Ramon Lapiedra, ha mantingut a la nostra Universitat com a símbol de l'esperit crític enfront de les temptacions uniformitzadores, ha mantingut a la nostra Universitat com a garant de la veritat científica, per sobre de la demagogia, i ens ha fet aprendre, com a l'excel·lent coneixedor de la història que és, que en el món que ens toca viure cal obrir horitzons i no tancar fronteres, cal unir i no fragmentar.

Hem lliurat al professor Pedro Ruiz Torres la Medalla de la Universitat de València pels seus mèrits científics en el progrés del coneixement de la nostra història més recent, i també per la seua tasca de govern. Perquè Pedro Ruiz després de vuit anys de govern ens ha lliurat una universitat millor amb nous i excel·lents equipaments i institucions com ara les biblioteques de campus, nous laboratoris, centres i instituts d'investigació, aularis, espais culturals... Ens ha llegat una universitat més i millor estructurada després de les reformes acadèmiques i administratives que va abordar en els seus vuit anys de gestió. Ens ha deixat en suma una universitat més i millor preparada per a complir amb la seua missió docent, investigadora i de difusió de la cultura.

Hem lliurat al professor Pedro Ruiz Torres la Medalla de la Universitat de València pel seu compromís i la seua accessibilitat cap als problemes socials com rector de la nostra universitat des de l'any 1994 fins el 2002. Pedro sempre ha entès que la Universitat ha de ser el lloc del debat de les idees i dels problemes de la societat però que tot i que no cal excloure més que aquells que no respecten la llibertat dels altres, la Universitat, la Universitat de València, no ha de ser neutral, sempre ha d'alinejar-se amb aquells que defensen el progrés i la llibertat dels homes i els pobles.

Com a rector ha estat sempre un gelós defensor de la dignitat de la institució, de la seua importància i el seu paper en la nostra societat. Sempre va reclamar per a la Universitat el respecte que li és degut, com així ho va fer en moltes ocasions, entre les que he de remarcar la de la cerimònia del nou d'octubre de mil nou-cents noranta-nou on es va lliurar a la Universitat de València l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana. Ell va impulsar la commemoració del cinquè centenari de la Universitat de València. Esplèndida celebració que va tindre com principal resultat, la potenciació de la presència de la nostra Universitat en la societat valenciana, d'una Universitat amb cinc segles d'existència demandant de les mateixes iniciatives i cooperació de la ciutadania en les quals va tindre el seu origen.

És ben cert que tot açò ho feu sense esperar cap retribució o gratificació. De vegades amb una incomprensió interessada. No de bades va fer esment en la darrera entrevista com a rector publicada en el NOU DISE, de la necessitat d'estar no sols pensant en el que un creu que ha de fer, sinó en com els altres ho veuen.

Els aplaudiments que has rebut, Pedro, al llarg d'aquest acte, tenen una intensitat i una calor que són l'espill del teu compromís, de la teua forma de tractar a tots els membres de la comunitat universitària, de la teua honestat i fermesa, i també de la teua gran amabilitat i calidesa de tracte. Al teu voltant s'han constituït vertaders equips de govern i de treball que es reconeixen per la vinculació amb tu pero que han desenvolupat una relació d'amistat i afecte entre els seus membres que roman al llarg del temps, com vaig poder comprovar fa uns pocs dies quan els membres de la Comissió de Professorat que tu presidies varen reunir-se perdonar l'últim adéu al nostre amic Arcadio Gotor.

Per tot això, Pedro, t'hem lliurat aquesta medalla, com un xicotet símbol de tot allò, que és molt, que has donat a la nostra universitat, a la teua universitat, a la Universitat de València.

Com a rector has defensat brillantment la dignitat de la nostra institució. Ho has fet sempre escoltant a tots, des del diàleg que és el fonament de la tolerància. I has lluitat per la nostra Universitat amb constància, amb una tenacitat que ha permès que la intel·ligència dels teus plantejaments acabaren donant el seu fruit. Per tot açò, la Universitat de Valencia t'honora i a la vegada s honora en lliurar-te aquesta distinció.

Per tot això professor Pedro Ruiz Torres, benvolgut Pedro, moltes gràcies.